

og saa vidt jeg ved, har det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) gjort sig til Talsmand for denne Sag. Kysten ved Lyngby er, som sagt, et af de farligste Steder ved Vestkysten, men endnu i 1913 findes der ingen Baad.

Jeg omtalte sidste Gang Slæbet, der efter min Mening er det eneste, der nogenlunde kan redde den nuværende Redningsbaad fra et kæntré, naar den gaar over Revlen, men dette Slæb kan, som jeg ogsaa nævnede, løbe uklart. I 1885 gik Slæbet uklart ved Vorupør: Redningsbaaden var gaaet ud og havde foruden sit eget Mandskab faaet 10 Fiskere om Bord. Slæbet løb uklart, Baaden kæntréde, og 8 af de 10 Fiskere druknede. Man skulde synes, at det var tilstrækkeligt til, at man søgte at gøre alt, hvad der var muligt, for at ændre Forholdene ved et saadant Slæb. Jeg erindrer ikke, hvad Aar det var, Redningsmandskabet ved Lilleøre druknede. Jeg er tilbøjelig til at tro — men det maa Marineministeren jo let kunne undersøge —, om ikke Beretningen fra dette Ulykestilfælde ogsaa har givet Slæbet Skyld for denne Ulykke, hvorved 12 Mennesker forulykkede. Jeg tilstaar, at jeg er af en anden Mening. Men hvis Redningsvæsenet har givet denne Besked, maa det altsaa have troet, at Slæbet var Aarsag til Ulykken, og desuagtet findes endnu den Dag i Dag det samme Slæb paa samme Maade ved de nuværende almindelige brugelige Redningsbaade, skønt det ikke var vanskeligt, det vover jeg at paastaa, at ændre dette Forhold, hvorved der kunde ske en meget betydelig Forbedring.

Man skulde jo ogsaa antage, at disse Stationer var byggede saa nær som muligt ved Stranden, men skønt de skal bruges ved Vandet, kunde man næsten fristes til at tro, at de, der har bestemt Stationernes Plads, har lidt noget af Vandkræk, thi næsten ingen af dem ligger ved Stranden. Det kan forstaas paa de Pladser, hvor Havet tager af Kysten, men mange Steder kunde de ligge Vandet meget nærmere. For en Del Aar siden skulde der oprettes en Station i Stenbjerg, jeg søgte at formaa den Mand, der var udset til Opsynsmand, til om muligt at faa Stationen lagt saa nær Stranden som muligt. Desuagtet fandt den daværende Bestyrer, at det nærmeste, den kunde ligge, var en lille halv Mil, ca. 3 km fra Stranden. Der ligger den endnu den Dag i Dag. At det kan afstedkomme uheldige Forhold, kan jeg ogsaa give et lille Eksempel paa. Det var den 1. November, jeg tror i 1910, at

nogle Mænd var gaaet ud for at redde en Mand, der var i Fare paa Molen ved Vorupør. De blev alle skyllede ud og laa i Havet, men inden man kunde forsøge at redde dem — der var meget høj Sø —, skulde der skaffes Heste, for at Stationsbaaden kunde køres ned, og imidlertid druknede de tre, de to blev reddet. Der blev sagt mig, at da den saakaldte Prøve-redningsbaad stod i et Hus i Nærheden af Stranden, ringede enkelte af Mandskabet til Opsynsmanden, om de maatte tage den Baad, men han sagde, at det havde de ingen Tilladelse til. Jeg var maaske lidt radikal, for jeg sagde, at havde jeg været der, havde jeg anbefalet dem at brække Døren op, tage Baaden og gøre Forsøg paa at redde de Mennesker, der druknede. Det kan derfor faa en vældig Betydning, at Stationen ligger saa nær Stranden som muligt.

Den højtærede Minister mente, at det Eksempel, jeg fremdrog, paa, at Mandskabet trængte til Olietøj, var et særlig graverende Tilfælde. Jeg var ikke i Tvivl om, at det var rigtigt, hvad jeg sagde, men jeg henvendte mig dog til en Opsynsmand et andet Sted, ikke derhjemme, og fik selvfølgelig bekræftet, hvad jeg antog, at man, naar der er Fare paa Færde, aldrig gaar ud i sine Træskostøvler. Saa gaar man ud enten i Strømpesokker eller i kortskaftede Støvler. Det er ganske naturligt, for det samme gør Fiskerne; naar de skal lande under meget farlige Forhold, trækker de Træskostøvlerne af og sidder i Strømpesokker. Det kan jo sagtens gaa for dem, for det drejer sig kun om faa Minutter. Men for Redningsmandskab, som skal ligge i Timevis og vente paa, at sidste Baad kommer ind, finder jeg det ret urimeligt, og man kan ikke forlange, at disse fattige Folk, som de fleste er, skal anskaffe sig et særligt Sæt, der skal hænge paa Redningsstationen til Brug ved Redningsforsøg. Det var naturligt, om Staten holdt dem med det.

Nu vil man forsøge med Motorbaade, særlig vil man forsøge dem fra Havn. Man vil forsøge dem, i hvor lang Tid ved jeg ikke. Men jeg kunde have Lyst til at spørge: Hvad er det egentlig, man vil forsøge? Det er da ikke muligt, at man vil forsøge, om det er praktisk at anvende Motorkraft i en Baad, med hvilken man gaar ud fra en Havn. Det er ganske utænkeligt, for det er vi alle klar over, at det er baade praktisk og naturligt og umaaelig let gennemførligt. Det behøves der ikke noget Forsøg til. Hvad det saa er, man vil forsøge, ved jeg ikke, thi hvis man